

LAKIALOITE 191/2000 vp

Laki sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Suomessa on yhä runsaat 25 000 sotainvalidia, joiden työkyvyttömyysaste on luokiteltu vähintään 10 prosentiksi. Heistä monet käyvät vieläkin epätoivoista paperisotaa työkyvyttömyysasteensa nostamiseksi, sillä valtio korvaa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista aiheutuneet kustannukset vain niille sotainvalideille, joiden työkyvyttömyysaste on luokiteltu vähintään 30 prosentiksi.

Sotiemme veteraanien keski-ikä on runsaat 80 vuotta. Korkean iän myötä sotavammojen suoraan tai välillisesti aiheuttamat vammat käyvät luonnollisesti yhä vakavammiksi. Heikon fyysisen tilan on kuitenkin helppo sanoa johtuvan vain iästä. Vaikeampi on todistaa, että nykyinen tila johtuu sodassa saaduista vammoista. Näin on etenkin niiden miesten kohdalla, jotka eivät heti sodan jälkeen hankkineet lääkärintodistusta vammoistaan. Moni ei pitänyt haavojaan pahoi-

na verrattuna tovereidensa vammoihin. Siten moni on huomannut liian myöhään, että korvaukset koskevat vain vähintään 30 prosentin invalideja ja siitäkin on oltava paperi.

Työkyvyttömyysprosentin oikaisuhakemuksia voi tehdä Valtiokonttoriin, mutta vanhojen vammojen pitkäaikaisia vaikutuksia on vaikea todistaa. Siten monet hakemuksista hylätään. Monien sotainvalidien viimeinen taistelu on paperisota, jota käydään mahdollisuudesta inhimilliseen loppuelämään kotona. Siksi työkyvyttömyysprosentti, jonka perusteella sotainvalideille järjestetyistä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista aiheutuneet kustannukset korvataan valtion varoista, tulee alentaa 10 prosenttiin.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sotilasvammalain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/1948) 6 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1225/1993, seuraavasti:

6 §

Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka

työkyvyttömyysaste on vähintään 10 prosenttia, korvataan sosiaalihuoltolain 17 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisista kotipalveluista, 4 kohdan

mukaisista asumispalveluista ja 7 kohdan mukaisesta omaishoidon tuesta sekä kansanterveyslain (66/1972) 14 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisista sairaanhoidon palveluista aiheutuneet kustannukset. Palvelu- tai tukiasunnosta perittävää vuokraa tai vastaavaa maksua ei kuitenkaan korvata. Kotipalvelujen, asumispalvelujen ja

omaishoidon tuen korvaamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2001.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2000

Pirkko Peltomo /sd
Riitta Prusti /sd
Heli Paasio /sd
Lauri Kähkönen /sd

Erkki Kanerva /sd
Saara Karhu /sd
Rakel Hiltunen /sd
Ilkka Taipale /sd